

Parohia Ortodoxă Română 'Sf. Apostol Andrei'
The Romanian Orthodox Parish 'St. Andrew the Apostle'
Birmingham, West Midlands

File de credință

Ianuarie 2013

Pentru luna ianuarie, Sectorul Cultural vă propune o nouă carte, cu titlul **“BUCURIILE SUFERINȚEI. Viața unui preot martir”**, având ca autor și protagonist pe *Părintele Dimitrie Bejan* (1909-1995).

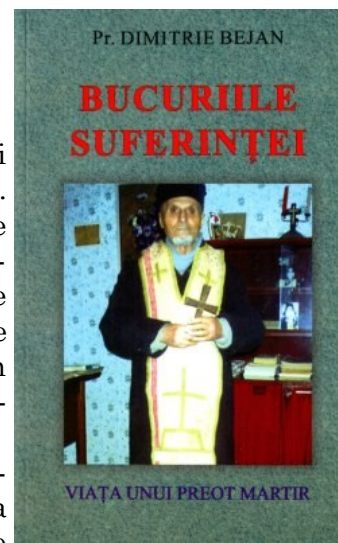
Cartea se cere a fi o autobiografie, scrisă sub formă de întrebări și răspunsuri, o carte de familie, izvorâtă dintr-o inimă curată și smerită. Are 189 de pagini, ultimele 20 lăsând loc unor sfaturi duhovnicești pe care părintele a ținut să le împărtășească. A fost publicată în 2002 HÂRLĂU-IAȘI, fiind o ediție nouă ce sistematizează cele două volume apărute anterior în 1995. Ediția nouă vine cu câteva completări folosindu-se unele înregistrări pe bandă magnetică la care se adaugă și unele cuvinte din alte volume precum: *“Oranki”* și *“Vifornița cea mare”* (scrieri ale părintelui).

Părintele Dimitrie a făcut două facultăți (Teologie și Istorie) la București, ambele începute în 1931, astfel încât învăța în paralel. A avut ca profesor pe Nicolae Iorga, “Apostolul Neamului” și coleg pe Mihai, Regele României, fiind prezent atunci când acesta, din urmă, și-a depus jurământul în sala tronului de la Palat la 6 septembrie 1940, în fața Patriarhului Nicodim. Cu Nicolae Iorga se întâlnea nu numai la cursuri ci și la Hârlău, satul natal, unde N. Iorga avea un bun prieten, protopopul locului, pe care îl vizita în fiecare lună. Cu Regele Mihai s-a mai întâlnit în războiul din Rusia, în Crimeea unde trăgeau cu arma amândoi în linia întâi. La Sevastopol a fost decorat de rege primind “Coroana României” cu panglică de cavaler. A fost avansat în gradul de maior, însă a căzut prizonier înfruntând detenția din lagărele rusești apoi închisorile din România, urmând ca mai târziu, la pensie, să fie avansat în gradul de colonel plin.

E foarte interesant ce a trăit părintele acolo în pușcărie.. A fost întrebat de mecanicul de locomotivă, atunci când a fost eliberat, când se pregătea să vină acasă cu trenul Cluj-Iași, “de unde vii?” la care a răspuns, “vin din rai! Nu vezi că strălucesc?”. Așa era de fericit.. ba mai mult îi părea rău că părăsea pușcăria. Spunea părintele: “primește suferința ca din mâna lui Dumnezeu și crucea vieții se transformă în bucurie.” A îndurat gerurile siberiene, un an, doi, trei, patru.. cărând lemne din pădure un kilometru, zece, douăzeci de kilometri în fiecare zi de iarnă, fără repaus. “Când urcam panta, curgeau pe frunțile noastre sudori, care înghețau îndată și simțeam apa curgând pe șira spinării. Când ieșeam la loc așezat, înghețau hainele pe noi și tălpile săniilor.” Și autorul spune în continuare că nu a strănutat niciodată în acest timp. “Simțeam degetul lui Dumnezeu pe umărul meu drept. Îl simțeam că mă apasă.”

Nu numai că a avut parte de minuni, dar a și fost martor la multe minuni. În 1942, pe când era în lagărele de la Oranki au fost puși să sape în spatele unei biserici. Au găsit un arhieru șezând pe un scaun mic ce avea engolpion pe piept și o cruce alături, înconjurat de sute-mii de călugări. “Era întreg, parcă atunci murise, și hainele pe dânsul erau intacte”. În 1944-1945 întâlnește un călugăr care îi spune ce s-a petrecut acolo: au fost împușcați, în anul 1919-1920, 11.000 de călugări pentru că nu și-au lepădat credința; câte 300-500 în fiecare zi, timp de o lună. “Dar erau plini de credință în Hristos și trăiau numai în post și rugăciune până i-au ucis ateii”.

Când a fost eliberat s-a întors acasă, și-a revăzut tatăl, care nu îl recunoscuse, apoi a obținut, cu greu, o parohie undeva în Neamț. Oamenii erau foarte credincioși, iar părintele le slujea ziua și noaptea. Făcea Utrenia la miezul nopții și Sfânta Liturghie în fiecare zi. Veneau oameni din

Parohia Ortodoxă Română 'Sf. Apostol Andrei'
The Romanian Orthodox Parish 'St. Andrew the Apostle'
Birmingham, West Midlands

File de credință

Ianuarie 2013

toate părțile. La o sărbătoare mare se adunau 1000 de credincioși. Și în lagăre a făcut Sfânta Liturghie; a botezat, a spovedit și a împărțit pe mulți.

În partea a doua a cărții, "Sfaturi duhovnicești", părintele răspunde la o serie de întrebări: *Cum putem lupta împotriva gândurilor de mândrie și slavă deșartă?, Cum pot fi izbăviți tinerii de practicile budiste, păgâne, orientale?, Cum credeți că pot reinvia spiritual românii acum?, Ce cuvinte testament doriți să lăsați după moarte celor ce vă iubesc?* Întrebat fiind dacă vede o unire cu Biserica catolică a răspuns: "nu, în nici un caz.. nu în duh."

Cartea îmi întărește crezul că Ortodoxia este singura cale care duce la o relație personală cu Hristos. Însă Ortodoxia trebuie trăită. Această relație îl curăță pe om de păcate, îl luminează și îl face conștient încă din viață că Dumnezeu îl poate mântui. Părintele spune că "atât cât va fi pământul, Ortodoxia va fi Ortodoxie." Este bine de știut că, chiar cei ortodocși pot fi înafara Ortodoxiei. Însă, Dumnezeu mai spune că "sunt și alte oi care nu sunt din staulul acesta" și caută să le mântuiască și pe ele.

Anii de suferință l-au călit, l-au învățat să se roage, l-au apropiat mai mult de Hristos. Nici Hristos nu a fugit de suferință. "Toată lumea fuge de suferință, iar alții găsesc în ea alinare. Găsesc pe Hristos! Firescul lor este în suferință. Acești creștini sunt foarte rari, dar toți avem nevoie de rugăciunea și experiența lor." (părintele)

În Sfânta Evanghelie de la Matei la capitolul 10, în versetele 37, 38, 39 găsim esența realității acestei cărți:

"Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

Cine ține la sufletul lui îl va pierde, iar cine-și pierde sufletul lui pentru Mine îl va găsi."

Crucea trebuie înțeleasă nu numai ca suferință ci mai mult ca dragoste, iubire față de Dumnezeu și de semenii și în suferință. Prin suferința Mântuitorului se arată dragostea lui Dumnezeu, chiar și în suferință, pentru noi oamenii.

Cine dorește cartea îmi poate lăsa un email și apoi în ordinea în care vă veți anunța voi face o listă. Cartea o voi aduce la biserică și în ordinea de pe listă va ști fiecare când trebuie să o primească.

Pe site-ul <http://www.sfaturiortodoxe.ro/bejan.htm> puteți găsi cele două volume din 1995, însă varianta nouă e mult mai bine structurată.

Marius Lupu